

DAĞ hikâyeleri

SEFA KOYUNCU

Zeki Oğuz, tabiat tutkunu. Elinde kalemi ve objektifi ile dağ köylerine, tarihî mekânlara gidiyor, fotoğraf çekiyor, araştırma yapıyor ve bunları hikâyeleştiriyor. Biri şiir, biri folklor araştırması, dördü de hikâye olmak üzere altı kitabı yayınlanan Oğuz, aylık kültür ve sanat dergisi Çalı'yı da yönetiyor. Çalı Kültür Sanat Merkezinde dia gösterileri düzenleyen, fotoğraf sergileri açan, hafta sonları tabiat ve tarih gezileri tertipleyen Oğuz'un yayınlanan son kitabı "Gelenekleriyle Görenekleriyle Konya Dağ Köyleri" adını taşıyor. Yazar Zeki Oğuz'la bu sıradışı ve yorucu çalışmaları çerçevesinde konuştuk.

Neden tarihi mekanlar ve dağ köyleri?

OĞUZ: Hikâyelerimde ana tema insan. Kenar mahallelerde, köylerde, kasabalarda yaşayan insanların yığınla problemleri var. Büyük şehirlerin bencil bunalımlı tipleri yerine yüreği sevgi dolu bu güzel insanları anlatmayı tercih ediyorum. Ne zaman fırsat bulsam kırlara, dağlara atıyorum kendimi ve oralarından çıkıyorum hep dolu geliyorum. Yeni şiirler, hikâyeler ve fotoğraflar. Bir de çıkar-sız, dolu dolu insan sıcaklığı. Tarihe gelince, Bizim insanımızın yüreğinde, hayatında tarihin öyle derin izi var ki bunu başka millette görmek mümkün değil. Örneğin Çumra taraflarına gidiyorsanız, on bin yıllık Çatalhöyük geliyor aklınıza. Toroslarda bir dağ köyüne gidiyorsunuz bin yıllık Selçuklu'yu yaşıyorsunuz.

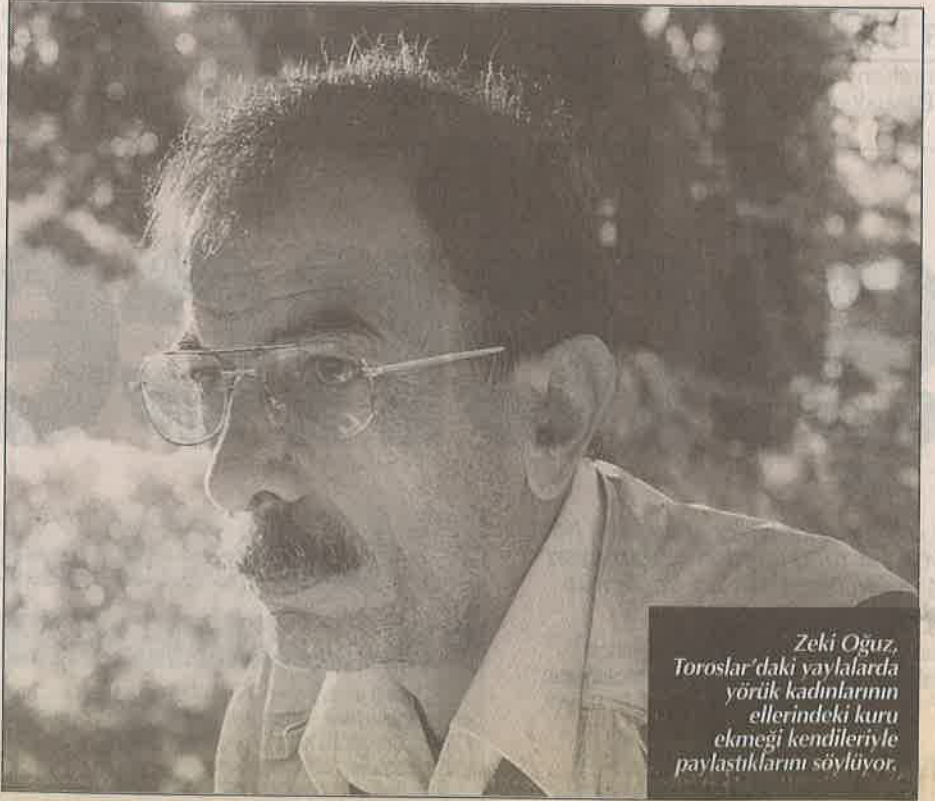
Şiir'den hikâyeciliğe, fotoğraf sanatçılığından dergi yöneticiliğine uzanan sanat hayatınızda hangisi daha ağır basıyor.

OĞUZ: İlk göz ağrım ve ilk kitabım şiir. Sonra bir kopma olur gibi oldu ama şiirden kopmadığımı arada bir karalamalarından anlıyorum. Yine de onları şu an kitap olarak ortaya çıkarmayı düşünmüyorum. Şiirde her zaman bir içe dönüklük, kapalılık olduğu kanaatini taşıyışımdır. Oysa benim açık seçik anlatmak istediğim bir dolu şey vardı. Belki bu yüzden hikâyeyi seçtim. Sonra fotoğraf ilgimi çekti. Belgesel, daha gerçekçi bir yanı vardı fotoğrafın. Sonra şunu da farkettim. Anlatmakta zorlandığım, tıkandığım bir noktada hemen imdadıma koşuyordu fotoğraf. Yaşlı bir ninenin yüzündeki hüznü, küçük bir çocuğun sevincini bir karede iletebiliyordunuz insana. Dergiciliğe gelince: Şiir, hikâye, fotoğraf derken bunları daha geniş kitlelerle paylaşmak istiyor insan. Bir dergi böyle çıkıyor ortaya. Dergi, paylaşmak isteyenler arasında bir köprü yani. Konya Çalı kültür sanat dergisi bu düşüncelerin ürünüdür. Her çalışma alanının beni bütünleyen yönleri var. Hikâyelerimde anlattığım insanlar Anadolu'nun nerede ise dilsiz ağızsız diyebileceğimiz insanları. Acılarını sevinçlerini hep içlerinde taşıyorlar. Bu insanların ezginliği hikâyelerimde olduğu gibi, hemen hemen çektiğim her karede de var.

Dağ köylerinde sizi nasıl karşıyorlar, siz ne-lerle karşılaşıyorsunuz?

OĞUZ: Toroslar'da bir yaylaya gittik. Yaşlı bir

Tabiata tutkun olan fotoğraf sanatçısı ve yazar **Zeki Oğuz**, elinde kalemi ve objektifi ile dağ köylerine, tarihî mekânlara gidiyor, fotoğraf çekiyor, araştırma yapıyor ve bunları hikâyeleştiriyor. 6 kitabı yayınlanan Oğuz, aylık kültür ve sanat dergisi "Çalı"nın da yönetmeni.

Zeki Oğuz, Toroslar'daki yaylalarda yörük kadınlarının ellerindeki kuru ekmeği kendileriyle paylaştıklarını söylüyor.

yörük kadını kuru ekmeğini paylaştı bizimle. Onlar yüzlerce yıllık bir geleneğin sürdürücüleri. Öteki yaylacılar düze inmişler, o küçük torunu ile yaylada kalmış. Yalnız, yoksul ama yüreği sevgi dolu. Son hikâyelerimde bir kasabanın insanlarını anlatmaya çalıştım. Kadınların kızların ömürleri hali tezgahının başında geçiyor. Orantısız yaş sonucunu okuyamamış, üniversiteye gidememişler. Kocalar kahvelerde okeyle ömür tüketiyor. Anlatacak o kadar çok şey var ki. Yaşlı bir ninenin fotoğrafını çekmişim. Koca bir ömrün yorgunluğu var yüz hatlarında. Fotoğrafinı bakınca o kırış kırış olmuş elleri öpesiniz gelir.

Fotoğrafda tercihiniz galiba siyah beyaz. Neden?

OĞUZ: Siyah beyazın daha estetik bir görüntüsü var benim için. Bir başka güzelliği de karanlık

odama kapanıp görüntüler üzerinde gönülümce çalışabilmek. Renklide böyle bir imkan yok. İlişki makine ile sınırlı kalıyor. Bütün olay laboratuvar-da bitiyor. Müdahale şansı sınırlı. Karanlık oda öyle değil. Siyah beyaz dışında dia çalışmayı seviyorum. Dianın güzel yanı da çektiğimiz konuları daha çok insanla paylaşabilmek.

Dia gösterileri, tarih ve doğa gezileri düzenliyorsunuz.

OĞUZ: Çalı kültür sanat dergisi olarak her yıl ekim ayında kültürel etkinliklere başlar, temmuz ayına kadar devam ettiririz. Bu yıl da her hafta sonu dia gösterileri ve geziler düzenlemeye başladık. Bu çalışmaları, Konya Fotoğraf Amatörleri Derneği ile birlikte yürütüyoruz. Amacımız gençlere sanat ve tabiat sevgisi aşılamak